

תת"ע 6699/08/17 - מדינת ישראל נגד דורון הלפרין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

29 מאי 2018

תת"ע 6699-08-17 מדינת ישראל נ' הלפרין

לפני כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דורון הלפרין

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. על פי כתב האישום נהג הנאשם ביום 11.8.17 ברחוב האומן בירושלים בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 561 מיקרוגרם העולה על הריכוז שנקבע בתקנות. בהתאם הורשע הנאשם בעבירה בניגוד לסעיפים 2(3) 64ב(א)(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 לתקנות התעבורה.

הרשעות קודמות ותסקיר שרות מבחן:

2. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 1998 ולחובתו 12 הרשעות קודמות. לנאשם 2 הרשעות קודמות מהשנים 2008 ו- 2014 בגין עבירת שכרות ועבירה של נהיגה תחת השפעה. בגין עבירות אלו נדון הנאשם לעונשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס, וביחס לעבירה האחרונה שבהן ביצע הנאשם צו של"צ וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי להפעלה למשך 30 יום. לנאשם עבירה נוספת אחרונה משנת 2014 בגין "נהיגה ברכב שנאסר לשימוש" בגינה הוטלה עליו פסילה למשך 4 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. מפאת צנעת הפרט אביא מתוכם אך בתמצית. בתסקיר מיום 19.12.17 ציין שרות המבחן כי הנאשם כבן 37 גרוש ובעל תואר ראשון במנהל עסקים, תעודת שמאי ומתווך מוסמך. הנאשם עובד כמאבטח ומתגורר עם הוריו. הנאשם החל הליך טיפולי במסגרת עמותת "אפשר" - עמותה למניעת שימוש לרעה באלכוהול. שרות המבחן מציין כי לנאשם 12 רישומים קודמים בעבירות תעבורה, וזו פעם שלישית בה נתפס נוהג בשכרות. משיחה שערך שרות המבחן עם המטפל בעמותה נמסר כי הנאשם החל בתהליך טיפולי והוא מגלה רצינות והתמדה, כמו גם רצון ויכולת לבחון את דפוסי ואת עמדותיו הפנימיות בנוגע לנהיגה תחת השפעת אלכוהול. התרשמות גורמי המקצוע הייתה כי לנאשם אין בעיית התמכרות לאלכוהול אלא שימוש לרעה בתחום הנהיגה, ובהיותו תחת השפעה מטשטשים אצלו גבולות של מותר ואסור וגבולות פנימיים. שרות המבחן מתרשם, כי ברקע

עמוד 1

לצריכת האלכוהול ביטחון עצמי פגוע וחרדה מפני כישלון. עוד הוסף, כי הנאשם נטל אחריות על העבירה והביע חרטה ותסכול מעצם ביצועה. לאור השלב ההתחלתי בו היה מצוי הנאשם באותה עת בהיבט הטיפול, והתגייסותו לתהליך זה המליץ שרות המבחן על דחייה למשך 3 חודשים לה נעתר בית המשפט.

בתסקיר המשלים מיום 18.3.18 ציין שרות המבחן כי במשך תקופת הדחייה המשיך הנאשם בתהליך פרטני שהחל בעמותת "אפשר". מדיווח גורמי הטיפול עולה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, גילה נכונות ללמוד ולקבל כלים להתמודד עם התנהלותו הבעייתית בתחום האלכוהול והנהיגה. להתרשמות גורמי המקצוע הנאשם אינו בעל בעיית התמכרות אלא מקיים שימוש חברתי לרעה באלכוהול. עוד הוסף, כי הטיפול היה אפקטיבי מאוד וכיום הנאשם פסק מלשתות. בנוסף לכך הנאשם עבר טיפול פסיכולוגי חלקי אצל מטפלת פרטית מיוזמתו. שרות המבחן מדגיש כי למרות האמור, הערכתם כי הוא נתרם משמעותית באופן מעשי מהטיפול שעבר בעמותת "אפשר" למד להציב גבולות פנימיים נכונים יותר וכי הסיכון להישנות עבירות בתחום האלכוהול והנהיגה פחת משמעותית. המלצתם בנסיבות אלו להטלת עבודת שרות לתקופה קצרה שיהוו מחד גבול ברור להתנהלותו ומאידך יאפשרו לו את המשך שגרת חיים תקינה.

טיעוני הצדדים:

4. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה והצורך בענישה מרתיעה והולמת. המאשימה הדגישה כי זו פעם שלישית בה נוהג הנאשם בשכרות ובהשפעת אלכוהול, ובגין התיק האחרון תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי למשך 30 ימים. המאשימה הוסיפה כי הנאשם הפר את האמון שנתן בו בית המשפט בתיק הקודם, ובנסיבות אלו אין מקום להתחשב בו פעם נוספת, ויש להעדיף את עיקרון הגמול. בנסיבות אלו עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת משישה חודשים, מאסר על תנאי, פסילה ממושכת בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם הפנתה לתוכן התסקיר וההמלצה בו. כמו כן ביקשה לקחת בחשבון את הודאתו ומשך הפסילה בה נפסל עד כה. בנסיבות אלו ציינה כי שיקולי שיקום מצדיקים במקרה זה סטייה ממתחם הענישה, והטלת מאסר בעבודת שרות לתקופה כוללת שתעלה אך במעט על תקופת התנאי שתלוי ועומד כנגדו. בהיבט הפסילה ביקשה להטיל פסילה נמוכה מפסילת המינימום הקבועה, וזאת כדי שלא לחסום את דרכו, וככל הניתן לסווג את הפסילה כך שיתאפשר לו להחזיק ברישיון נהיגה באופן נורמלי וזאת משום שהוא מועסק באזור התעשייה בעטירות שם אין תחבורה ציבורית וכן משום עיסוקו כמתווך, והעובדה כי הוא מסייע לאביו ואחותו.

6. הנאשם בסיום ציין כי חייו מאז המקרה התהפכו. הוא חזר להתגורר עם הוריו, החל בטיפול פסיכולוגי, השתתף בסדנאות טיפול ולמד כך לדבריו את הלקח. הנאשם הוסיף כי הוא משרת למעלה מ-20 שנה

במילואים ועובד כמאבטח. עוד ביקש ככל הניתן לסווג את הפסילה כך שיוכל לנהוג על רכב דו גלגלי ובכך תתאפשר התנהלותו היומיומית.

דין:

7. בהתאם לפסיקה הנוהגת מי שנהג בשכרות ובעברו עבירה דומה, אף בלא מאסר על תנאי להפעלה הרי שיש להטיל עליו מאסר בפועל ולו בעבודת שרות. בענייננו קיימות בעברו של הנאשם שתי עבירות דומות מהשנים 2008 ו- 2014.

סעיף 40ד שתוקן במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, מאפשר לחרוג מהעונש המקובל וזאת בשל שיקולי שיקום. (ראו לדוגמה **עפ"ת (מחוזי י"ם) 18210-03-16 מדינת ישראל נגד דוידוף** (מיום 7.4.17) וראו גם **ע"פ 1903/13 חמודה עיישה נגד מדינת ישראל**).

בענייננו מצביעים התסקרים על תהליך שיקומי משמעותי אותו עבר הנאשם. תחילה בפעולה מצדו של הנאשם עת החל בטיפול פסיכולוגי משך כחודשיים ימים. תהליך זה אומנם לא הסתיים אך בתסקיר מפרט הנאשם בפני שרות המבחן את הסיבות לכך, ורצונו להתמקד בטיפול שהוצע על ידם. ואכן תהליך זה במסגרתם שינה את דפוסי של הנאשם עד לכדי הקביעה לפיה הסיכון להישנות עבירות בתחום האלכוהול בשילוב נהיגה פחת משמעותית. הטלת מאסר במצב דברים זה ולאחר שהנאשם משך תקופה ארוכה הוכיח את רצינות כוונותיו בשינוי דפוסיים בעיתיים, תשיג לאחר את היתרונות והכלים להתמודדות שנרכשו אצלו, ושהביאו לסיום התהליך באופן משמעותי ואפקטיבי.

8. אוסיף, כי התרשמתי מהדברים שנשא הנאשם בפניי, ולכך כי בחר לערוך שינוי מוחלט באורחות חייו, ובעיקר בכל הנוגע לעבירה בה הורשע. כפי שציין שרות המבחן בתום התהליך חדל הנאשם מלשתות לגמרי אף לא במפגשים חברתיים. להתרשמותי המדובר באדם שבבסיסו התנהלות נורמטיבית, השואף לתפקוד תקין ואף לתרומה חברתית. בעניין זה אפנה לדברי הנאשם עצמו ולחשיבות שהוא נותן לשרות המילואים בו הוא נוטל חלק משך כעשרים שנה, וכן לעובדה כי לאחרונה קיבל אות הצטיינות פלוגתית בתור חייל מילואים. במכלול הדברים ראיתי כאמור לסטות מרמת הענישה הנוהגת וזאת משום שיקולי שיקום, לאמץ את עמדת שרות המבחן ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 20 חודשים שימנו מיום 11.8.17. לא מצאתי בנסיבות העניין מקום לסווג את הפסילה כפי שהתבקש.

אין צורך בהפקדה.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בפסילה הינו מאסר בפועל.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 2000 ₪ ב-4 תשלומים החל מיום 1.8.18.

אני דן את הנאשם למאסר למשך חודשיים וחצי. המאסר יבוצע במסגרת עבודת שרות בהתאם לחוות הדעת שהוכנה על ידי הממונה ב"מרכז לטניס בירושלים" רחוב אלמליח 1 ירושלים. תחילת עבודות ביום 8.7.18.

אני דן את הנאשם למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת סמים ו/או אלכוהול או עבירה של נהיגה בפסילה.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה למשך 30 יום מתיק שמספרו 8321-05-14 מיום 7.5.14 - בית משפט שלום לתעבורה בירושלים באופן חופף.

הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 2500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירות של נהיגה בשכרות ו/או נהיגה תחת השפעה ו/או נהיגה בפסילה. לא תיחתם הערבות ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשע"ח, 29 מאי 2018, במעמד הנוכחים